

Så här kan det gå till

Här är några exempel på hur det kan gå till. Omständigheterna är verkliga men barnen är påhittade.

Simon 7 år

Simon ser fram emot att han ska bo hos sin pappa hela helgen. Hans mamma och styvpappa hjälper honom att packa väskan. De kramas länge innan han går. På fredagskvällen har Simon och pappa myskväll med chips och läsk framför tv:n. Simon somnar i pappas knä. Pappa sover länge på lördag förmiddag, för länge tycker Simon. På eftermiddagen kommer några av pappas gamla kompisar. Ingen bryr sig om Simon, de vill bara titta på tv och dricka öl. Under kvällen tycker Simon att de blir konstigare och konstigare. De skriker och skrattar åt märkliga saker. Simon försöker prata med sin pappa men han säger bara att Simon ska slappna av. Simon blir ledsen och säger att han längtar efter mamma. Då blir pappa jättearg. Han skriker åt Simon att skärpa sig, sliter in honom i sovrummet och låser dörren. Simon bankar på dörren men ingen kommer och öppnar. Pappas slag mot Simons arm gör fortfarande ont.

Mitt i natten vaknar Simon av höga röster och dunsar i golvet. Hjärtat dunkar hårt i bröstet. Simon lägger en kudde över huvudet men det tar lång tid innan han lyckas somna om. Morgonen därpå är dörren upplåst men pappa ligger i sängen och svarar inte när Simon försöker väcka honom. Lägenheten ser ut som ett slagfält. Inte förrän sent på eftermiddagen går Simons pappa upp och kör hem honom. De säger hejdå i bilen. Simon har en klump i magen och går direkt in på sitt rum.

Han lägger sig i sängen och stirrar på fiskarna i sitt akvarium. Simons mamma sitter på sängkanten och undrar vad som hänt. Men Simon säger att det inte är någonting, att han bara är trött. Några dagar senare får mamma syn på Simons stora blåmärke på armen. Simon berättar gråtande vad som hände hos pappa. Simons mamma blir rasande och ringer polisen direkt. Simon får snabbt komma till stadens barnahus där han intervjuas av polis och socialtjänst. En åklagare följer hela intervjun genom det så kallade medhörningsrummet. Simon berättar allt som hänt och några dagar senare förhörs även Simons pappa.

Åklagaren beslutar att förundersökningen ska läggas ner men socialtjänsten inleder en utredning. De ser allvarligt på pappans missbruk. Simons mamma och pappa får hjälp att tillsammans bestämma att det bästa för Simon just nu är att endast träffa sin pappa kortare stunder under dagtid. De bestämmer också att Simons pappa ska söka behandling för sitt missbruk. Simon får plats i en stödgrupp för barn till missbrukare. Där får han träffa andra barn i samma situation och lära sig vad missbruk innebär. Simon mår bra av att få träffa andra barn som upplevt liknande men han saknar sin pappa.

Sara 10 år

Sara är på väg hem från skolan eftersom hon har ont i magen. Hon sitter på bussen och tittar ut genom det smutsiga fönstret. Hon fingrar på sin mobil. Skönt, inga sms från mamma idag. Sara fattar inte varför mamma alltid ska prata med henne om sina problem, varför har hon inga väninnor? Sara tänker på sin mamma ständigt och oroar sig för henne. Hon har svårt att koncentrera sig i skolan. Saras pappa är ofta bortrest och varje gång han kommer hem blir det bråk. Saras mamma är säker på att han är på väg att lämna familjen vilket hon ofta pratar med Sara om. Bråken slutar nästan alltid med att Saras pappa stänger in sig i sitt arbetsrum medan mamma gråter, skriker och hotar med att ta livet av sig. Sara får jätteont i magen när det händer. Ibland mår hon illa också. Det spelar ingen roll hur mycket hon än försöker trösta sin

mamma, hon säger ändå att hennes liv är värdelöst och att hon inte har något att leva för. Det är när mamma är på det där humöret som hon ibland slår Sara. Oftast inte så hårt men det gör ändå ont. Fast mest ont gör det i hjärtat på Sara. Hon vet att föräldrar inte ska slå sina barn och hon undrar vad det är för fel på henne eftersom hennes mamma gör det.

En dag på fritids berättar Sara för en fröken hon gillar vad som händer hemma. Fröken lyssnar och kramar Sara länge länge. Saras båda föräldrar kallas till samtal på fritids och får veta att en anmälan till socialtjänsten kommer att göras. Det dröjer ungefär en vecka innan anmälan skickas in.

Saras mamma mår ännu sämre. Hon gråter och lovar på heder och samvete att hon aldrig mer ska ge sig på Sara igen – bara inte hon berättar för polisen. Mamma frågar Sara om hon tycker att det är rättvist att *hon* ska få sitta i fängelse medan Saras pappa kan göra som han vill. Sara svarar att det inte verkar rättvist. Hon kramar sin mamma hårt och klumpen i magen växer. Saras pappa lovar att han ska försöka vara hemma lite mer. Men då måste Saras mamma ta sig i kragen, säger han. Till Sara säger han ingenting.

När Sara kommer till polisen har det gått nästan tre månader. Hon nekar då till att hennes mamma slagit henne. Socialtjänsten inleder ändå en utredning men Saras föräldrar vill inte samarbeta. De tackar nej till stödinsatser.

Felix 6 månader

Felix har kolik och skriker mycket på nätterna och är gnällig på dagarna. Felix verkar inte ha så stort sömnbehov och sover sällan mer än en timme i stöten. Föräldrarna kämpar på och försöker dela på ansvaret för sin son, även om det är Felix mamma som går upp de flesta nätterna eftersom Felix pappa jobbar och måste upp tidigt. Tanken är Felix mamma ska vara hemma med honom i nio månader men när hon får erbjudande om ett projektarbete under tre veckor vill hon inte tacka nej trots att det innebär att hon måste bo hemifrån under projektets tre veckor. Felix pappa känner sig tveksam men säger det inte rakt ut. Han vill inte stå i vägen för sin sambo och ser att projektet kan vara bra karriärmässigt för henne.

Det går bra de första dagarna. Felix mamma ringer hem flera gånger varje dag för att höra hur de har det. Jättebra, svarar Felix pappa glatt. När Felix nästan inte sover alls för femte natten på raken blir Felix pappa orolig för sig själv. Han känner inte alls igen sig själv och kan inte behålla det lugn som han brukar. Han tar hårt i Felix och trycker in nappen i munnen på honom när han skriker. Tröttheten gör att han inte kan tänka klart. Men varje gång Felix mamma ringer fortsätter han att säga att allt går jättebra.

En dag under fikat på öppna förskolan är det en förskollärare som frågar Felix pappa hur han mår eftersom han ser så trött ut. Felix pappa orkar inte hålla masken och säger precis som det. Det känns skönt men också läskigt att prata med en främmande människa. Förskolläraren ser till att Felix pappa får komma och prata med en av kuratorerna på barnavårdscentralen som de tillhör.